

Věstník farnosti u kostelů
sv. Mikuláše a sv. Václava
2. února Léta Páně 2025

SVATÝ VÁCLAVSKÝ VNÍČEK 2

ÚNOR

Vo co de

– tři slabiky, které ukrývají důležitou otázku. Přesně takto zemitě ji zdůrazňoval Bernard Říský, kterého jsem vzpomínal již v úvodníku loňského březnového čísla v souvislosti s jeho pašováním slova „aleluja“ do postní modlitby. Podle tohoto osobitého františkána je totiž zcela zásadní uvědomit si v každé situaci, o co jde, tedy co je důležité, co je podstatou, co je cílem. To nám pak pomůže při duchovním rozlišování, k němuž vybízí sv. Ignác z Loyoly a s ním i jeho žáci, jezuité, včetně současného papeže. A právě rozlišování tohoto druhu je něco,

čím v současné době prochází naše pastorační rada, jak se dozvíte ve zprávě z jejího lednového setkání. (Tu mimochodem sepsala Věra Fritzová, která převzala informační servis naší farnosti po Aničce Duchkové a která se nám uvnitř čísla krátce představí.) Myslím, že bychom v rozlišování neměli nechat pastorační radu samotnou. Přijměme výzvu zamyslet se nad tím, o co nám jako farnosti jde, co je pro nás důležité, co je naším cílem. Vždyť ke společné cestě (synodě) nás zve papež František i arcibiskup Jan. Tak co, deme?
MiM

S P O L E Č E N S T V Í *naší farnosti a jeho záležitosti*

Setkání pastorační rady

V úterý 21. ledna se sešla pastorační rada naší farnosti. Nejprve proběhla reflexe akcí ve farnosti proběhlých v předvánočním, vánočním a novoročním období. Máme velkou radost, že akce farní charity „Vánoce dál“, včetně setkání v kostele sv. Mikuláše, měla pozitivní ohlasy. Sešlo se přes 100 darů pro potřebné. Na Štědrý den byla velká účast na mši od 16.00 pro rodiny s dětmi, pro požehnání chodily celé rodiny. Půlnoční mše s uvedením České mše vánoční Jakuba Jana Ryby se moc vydařila a účast na ní byla hojná. Také Tříkrálová sbírka proběhla úspěšně třikrát, a to zejména díky hudebnímu a loutkářskému umu koledníků.

Další vydařenou akcí byl „puntikátý“ Společenský večer 17. ledna v Kulturním centru Vzlet. Účast letos byla o něco nižší než v minulých letech, cca 120 lidí, a tak ples skončil v mírném mínusu, nicméně se z prodaných vstupenek a dalších příjmů zaplatil pronájem sálu a kapela. Kdo jste tam třeba kvůli nemoci nemohli být přítomni a neviděli jste krásné a vtipné předtančení, nezažili „dražbu“ dobrot a další překvape-

ní, nevěšte hlavu a zapište si, že příští farní Společenský večer je naplánován na 16. 1. 2026, zatím ale s utajeným tématem!

Oproti první listopadové, málo navštívené přednášce, měly již další dvě (v prosinci a v lednu), které proběhly v rámci Zimních večerů u sv. Václava, velkou účast (65, resp. 45 lidí) a přinesly mnoho pozitivních ohlasů. Večery budou dále pokračovat dle plánu, viz sekci Pozvání. První sv. přijímání pak proběhne v neděli 18. května 2025.

Dalším tématem byly otázky pastorační rady a diskuze o definici funkce Pastorační rady. Padaly zde zásadní otázky tohoto typu: Jaké je očekávání farnosti od činnosti pastorační rady? Jaká by měla pastorační rady být? Co je smyslem její činnosti? Pastorační rada cítí odpovědnost vůči farnosti a farníkům: nechce být jen organizačním výborem pro farnost. Proto bude příští setkání pastorační rady věnováno tématu „Koncepte pastorační rady – jak chápat pastorační, co je obsahem slova pastorační“.

VF

Farní charita

(1 Kor 13,3n)

Děkujeme za lednovou sbírku teplého oblečení a obuvi pro bližní bez domova. Věcí se sešlo opravdu hodně.

Na výlet pro seniory od pátku 25. do soboty 26. dubna 2025 na Velehrad se můžete ještě přihlásit e-mailem na níže uvedenou adresu, příp. u mne osobně.

Nabízíme kondiční cvičení pro dospělé, seniory a lidi s lehčími handicapy vždy v úterý od 17.00 hod. v sále kostela

sv. Václava. Cvičení pod vedením Markéty Šulcové začne 4. února.

Dne 2. března se po obou mších sv. uskuteční Misijní koláč.

Za fachu Hanka

☎ 721 444 323

✉ charita@farnostvrsovice.cz
č. účtu: 3400038319/0800

PŘEDSTAVENÍ naší farnosti

Nová tvář informačního servisu farnosti

Od léta 2022 měla informační servis naší farnosti na starosti Anička Duchková a patří jí velký dík za to, jak plynule a spolehlivě k nám informace od té doby přicházely. Její zkratku AD v tomto čísle Vinice vystřídala písmena VF. Jsme rádi, že tuto službu byla ochotna převzít Věra Fritzová.

Milé sestry a milí bratři v Kristu, od začátku tohoto kalendářního roku 2025 jsem po Anně Duchkové převzala správu farního webu, nedělní ohlášky a další úkoly spojené s tím, aby se zprávy a novinky a důležité informace, kterých je v naší farnosti opravdu hojně, dostaly co nejlépe ke všem. Jsem zatím „v záběhu“ a stále ještě zjišťuji, co a jak se dělá, tak vás prosím o shovívavost a trpělivost, když nebude všechno hned od začátku úplně perfektní.

Ve vršovické farnosti jsem 15 let a z toho asi 10 let zpívám ve farním

sboru. Na nedělní mši chodím od 8.30, a to jsem nahoře na kůru. Můj farní e-mail, na nějž můžete posílat podněty a zprávy do ohlášek či událostí, je vera.fritzova@farnostvrsovice.cz

A tady ještě něco osobního. Je to právě rok, co jsem ovdověla, mám velkou rodinu, s manželem jsme vychovali čtyři děti a ty už mají své rodiny – také poměrně početné, takže dohromady mám 15 vnoučat. Vystudovala jsem sociologii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a posledních 20 let pracuji na Evangelické teologické fakultě UK jako vedoucí zahraničního oddělení. Děkuji za důvěru, kterou mi dáváte ke správě o událostech ve farnosti, a těším se na spolupráci.

Prosím Pána o radu a posilu, abych to vše dobře zvládla. VF

Florián Duchek

Aničku a Lukáše Duchkovy netřeba dlouze představovat. O Aniččině farní informační službě byla řeč výše, Lukáš patří do týmu katechetů, kteří vedou náboženství pro děti. S jejich Flórou jsme se rozloučili při bohoslužbě ve středu 29. ledna v našem kostele zasvěceném sv. Václavu, který byl mimochodem i Flórovým křestním patronem. Vybíráme několik odstavců ze vzpomínek jeho táty, které zazněly při pohřebních obřadech.

...Od začátku překonával všechna očekávání. Umře během těhotenství. Určitě umře při porodu nebo krátce po něm. Umře během náročné operace. Ne, nic z těchto prognóz Floriána neodradilo. Vždycky usiloval o život. Ačkoliv na to nevypadal, byl to ten nejhouževnatější bojovník, který, přes všechna protivenství, přes všechnu spálenou zem, vždy nakonec vykvetl.

Jeho pobyt tady s námi na zemi byl jiný, než jsme u lidských životů zvyklí. Moc jsme si nebyli jisti, co a jak vnímá. Často bloudil pohledem a tvářil se, jako by neuměl do pěti počítat. Někdy měl naopak pohled zvláštěně vědoucí. Často se něčím trápil, ale když byl spokojený nebo šťastný, dával nám to najevo bezprostředně a jednoznačně – úsměvem, chechtáním nebo slastným vrněním.

O smysluplnosti Floriánova života se těžko mluví. Nikdy neřekl jediné slovo, a přesto měl člověk pocit, že v jeho Agrrr se setkává s něčím důležitým. Nikdy neudělal ani krok, a stejně nám přišlo krásné mu ukazovat hory a oceán.

Byl na nás úplně závislý, neuměl se ani sám nakrmit. Nikdy nám nepoděkoval, nepřinesl jedničku z diktátu ani nám nenakreslil obrázek. A přesto byl náš život s ním daleko naplněnější, než jsme si kdy dokázali představit. Jako kdybychom se po jeho boku dotýkali podstaty našeho bytí. Žízni po životě. Lásky bez nároků. V jeho radostném, těkavém pohledu jako bychom občas zahlédli život sám.

Lukáš Duchek

PROSTOR *pro sdílení myšlenek a nápadů*

Tolik vína?

Ježíšovy zázraky znamenají většinou pomoc v nouzi, uzdravení. Ale „vyrobit“ víno? A v takovém množství? K čemu je to dobré? Nepodporuje se tím alkoholismus? Ostatně někteří vykladači se domnívají, že víno na svatbě v Káni došlo proto, že Ježíš přivedl i své učedníky, kteří prý byli zdatnými pijany... Ne nadarmo je tento zázrak na začátku Janova evangelia a je výslovně označený jako počátek všech ostatních Ježíšových znamení (Jan 2,11). Je tedy klíčem k porozumění celému evangeliu. Naznačuje, o co v něm půjde, o co jde v křesťanství – Ježíš zachránil svatbu.

Asi nás překvapí příkrá Ježíšova reakce vůči Marii: Co mi chceš, ženo? Abychom ji pochopili, musíme si všimnout zdůvodnění: ještě nepřišla má hodina (2,4). Ježíšova Hodina je pojem, s kterým Janovo evangelium záměrně pracuje. Až při líčení poslední večeře se dozvídáme, že nastala (13,1). Příběh o svatbě v Káni (2,1-12) je tedy jen znamení – naznačení či ilustrace reality, která nastane teprve tehdy, až Boží Syn prožije lidský život do konce a bude vzkříšen.

Už nemají víno. Tečka. Maria pojmenovala nouzi, a to bez odsudků. Žádné „protože“... si to hlupáci špatně spočítali. Víno na rozdíl od vody není nutné k přežití. Je zbytné. V Bibli znamená radost (srov. Žl 104,15; Kaz 9,7; 10,19). V lidském životě se často přihodí, že něco dojde – síly, elán, nadšení, láska... Celý lidský život lze vnímat jako postup-

ný sešup... Něco patří k přirozenosti, něco je důsledkem hříšnosti. Zde došla radost – a to ještě ani neskončila svatba a nezačal všední společný život...

Samotná „proměna“ dvou látek, vody ve víno, není tím, o čem jde. Ostatně slovo proměna, zavánějící kouzlením, zde nezaznívá. Verš 9 bychom správně měli přeložit: když správce ochutnal vodu učiněnou vínem... Smyslem Ježíšových zázraků není, že uměl „kouzlit“, a tím že by chtěl dokazovat své božství, a tak nás donutit k víře. Přeměna vody ve víno se děje stranou, Ježíš k ní nestrhává pozornost. Ví o tom jen služebníci a možná učedníci. Děje se to nenápadně, není ani zřejmé, ve kterém okamžiku.

Připravit víno bylo úkolem ženicha. Ježíš supluje jeho roli. Zachraňuje, co člověk nezvládl. Zachránil svatbu, život, radost ze života. Křesťan, který je čím dál zapšklejší a našťvanější na vše okolo, nepochopil z evangelia nic. Tady nejde o štěstí, ale o existenciální radost, kterou si lze uchovat i přes nouzi, nemoc, stáří a všechny možné jiné nepřízně.

A ještě hlouběji můžeme jít: Voda byla připravena v nádobách k rituálnímu omývání. To vyjadřovalo, podobně jako Janův křest, touhu po očistění od hříchů. A je to touha velmi silná – nádoby byly naplněny až po okraj (2,7). Touha po očistění, odpuštění, změně... Ta se mění v radost. Díky Kristově smrti a vzkříšení.

Co dochází či se už úplně vyčerpalo v mém životě, v mých vztazích? A co

v církvi a ve společnosti? Čeho mám naopak nadbytek?

Ježíš zachránil svatební oslavu. Zachránil radost ze života. Mělo to ovšem

jeden předpoklad: byl na tu svatbu pozván (2,2).

Jan Rückl

Duchovní vnímavost

Křesťanství se nezakládá na lidském úsilí, ale na Boží milosti, která se dává zdarma. „Kdybys znala Boží dar ...“ (Jan 4,10), říká Ježíš u studny samaršské ženě, která své štěstí hledá všude možně, jen ne v Bohu. Těmito Ježíšovi slovy nazval svou knihu Jacques Philippe, známý a vyhledávaný kazatel z Komunity Blahoslavenství ve Francii. Kniha *Kdybys znala Boží dar* vyšla v nakladatelství Paulinky v roce 2024 (my známe z dřívější doby jeho knihy *Ve škole Ducha svatého* a *Vnitřní svoboda*). Z nejnovější knihy jsem vybrala následující texty.

Být křesťanem neznamená především plnění nějakých úkolů či celého seznamu požadavků, ale přijetí nesmírného daru, který se nám nabízí zcela zdarma. Žít evangelium znamená naučit se přes všechna svá omezení a lidskou křehkost přijímat celé bohatství Otcovy milosrdné lásky, nechat se jí den za dnem proměňovat, svobodně a velkoryse na ni odpovídat a sdílet Boží lásku s těmi, jež nám Pán posílá do cesty.

Bez Ducha Svatého nemůžeme vykonat nic dobrého, natož trvalého: „Beze mě nemůžete činit nic“ (J 15,5), prohlašuje Ježíš. Žalm 127 říká totéž: „Nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé. Nestřeží-li město Hospodin, nadarmo bdí strážníci.“ a s jistotou ironií dodává: „Nadarmo časně vstáváte, dlouho vysedáváte a jíte chléb

trápení, zatímco Bůh dopřává svému milému spánek.“

To jistě neznamená, že máme své dny trávit vysedáváním v křesle a vzýváním Ducha Svatého, aby pracoval místo nás. Působení Ducha Svatého nenahrazuje naše lidské schopnosti, ale podepírá je, dává jim správný směr... V křesťanském životě není až tak důležité vrhat se do spousty vnějších aktivit, nýbrž objevit a zaujmout postoje, které nás otevírají působení Ducha Svatého, hlavní je podvolit se tomu, co dělá Bůh, dovolit mu, aby působil skrze nás.

Někdy nás Duch obohacuje svými dary, uštěďruje nám svá charismata, milosti, vnuknutí atp., občas nás ale i ochuzuje a dává nám pocítit a více si uvědomit svou bídu. Někdy nás naplňuje štěstím, jindy bolestí, ať jeho působení vnímáme jako útěchu nebo spíš jako zkoušku, máme se snažit zaujmout postoj učedníka.

Křesťanské povolání nás vybízí k tomu, abychom hojně dávali. Ovšem, máme-li dávat, a přitom se nevyčerpat, nezatrpnout, ani se nezklamat, je třeba naučit se přijímat. Jsme bytostí stvořené, zcela závislé na svém Stvořiteli, potřebujeme spasení, které závisí na Božím milosrdenství. Je životně důležité učit se přijímat, a to i sebe sama, učit se přijímat všechno od Boha, pak budeme schopni dávat druhým ze sebe to nejlepší.

Nutné předpoklady vnímání pro působení Ducha Svatého:

Vytrvalost v modlitbě

Ježíš nás vybízí, abychom ve všech našich potřebách a těžkostech vytrvale prosili Otce o to, co potřebujeme, a on nám to dá. Máme se snažit i o modlitbu tichou, adoraci, kde nejde o to, co nejvíc mluvit, ale co nejvíc se otevírat ve víře a lásce Boží přítomnosti. Sv. Pavel nás zve: „V každý čas se v Duchu Svatém modlete“ (Ef 6,18). Vše, co prožíváme – krásné věci, za které děkujeme, těžkosti a bolesti, v nichž ho vzýváme a které mu obětujeme, a dokonce i naše chyby, kdy ho prosíme o odpuštění, to všechno prohlubuje náš vztah s Bohem.

Důvěra

Boha tolik netrápí naše pády, jako spíš nedostatek důvěry. Dětská důvěra a živá víra mají nesmírnou moc přitahovat Boží milost. Skutečnou důvěru založenou na Bohu, jehož láska vůči nám je neochvějná, lze mít nejen, když vše funguje a my jsme se sebou více méně spokojeni, ale i tehdy, když narážíme na svou slabost a bídu.

Pokora

Pokora má více podob. V první řadě spočívá v uznání našich chyb, protože opravdová lítost mocně přitahuje Ducha. Dále spočívá v uznání, že sami ze sebe nejsme ničím, ale všechno je nám dáno. Vše, co jsme a co uskutečňujeme, je darem Božího milosrdenství. Být pokorný rovněž znamená přijmout, že jsme slabí, uznat a přijmout svou omezenost, své limity. A nakonec pokora znamená ponížít se v lásce jako Ježíš,

který se nezdřáhal umývat nohy svým učedníkům. V lidské rovině – pokora je postoj otevřenosti, jsem ochotný přijímat od druhých rady, ba dokonce i včítky a napomenutí.

Poslušnost

Poslušnost samozřejmě nemá vycházet ze strachu, ale z důvěry a lásky... Může mít podobu poslušnosti Božímu slovu, církevním představeným, té či oné legitimní lidské autoritě. Poslušnost se uskutečňuje i v tom, že se v lásce podřizujeme jedni druhým. Jiným aspektem této křesťanské ctnosti je vnitřní poslušnost vůči vnuknutím a inspiraci Ducha. Kromě toho mi přijde důležitá „poslušnost životním událostem“. Měli bychom s důvěrou přijímat různé situace, v nichž se ocitáme, a to s jistotou, že Boží prozřetelnost zařizuje všechno pro naše dobro. Bůh nedopustí zkoušku ani událost, aniž by nám zároveň nedal milost (sílu), kterou potřebujeme k jejímu zvládnutí (*moje poznámka: viz text 1 Kor 10,13*). Přijetí všech událostí života je základní formou postoje otevřenosti vůči Duchu Svatému.

Praktikování vnitřního pokoje

Chceme-li být otevření pro milost Ducha Svatého, je třeba se snažit – nakolik to závisí na nás – zachovat si vnitřní pokoj. Pokud se stále jen něčím trápíme, jsme-li plni obav a neklidu, vezme, že nás to Boží milosti uzavírá. Jen když jsme pokojní, dokážeme správně rozlišovat a dobře se orientovat v různých situacích, jimž jsme vystaveni, jen tehdy nacházíme správná východiska z našich problémů.

Žít přítomný okamžik

Čím více žijeme v přítomném okamžiku (a snažíme se vyvarovat neustálého ohlížení se nazpět do minulosti či plánování budoucnosti), tím více jsme v kontaktu se skutečností, s Bohem, s vnitřními zdroji, které nám umožňují uchopit náš život, být vnímavější na působení milosti. Naučíme-li se vkládat svoji minulost do Božího milosrdenství, svěřovat svoji budoucnost Boží prozřetelnosti a prostě dnes dělat to, co máme, nebude nám chybět potřebná milost na každý den.

(Nemusíme hned umět dokonale uskutečňovat všechno. Důležité je kráčet tímto směrem, mít dobrou vůli...)

Jana Gottwaldová

Odpoutanost

Má-li v nás Duch Svatý působit, předpokládá to naši pružnost a odpoutanost (od sebe sama, od svých plánů a představ atd.) Potřebujeme si uchovat srdce svobodné, které na ničem nelpí. Pokud příliš lpíme na svých plánech, na svém pohledu na věc, na svých zkušenostech a moudrosti, pak nenecháváme dost prostoru Duchu. Samozřejmě je třeba věci plánovat, organizovat svůj čas a různé činnosti, ale chceme-li být otevření k vedení Ducha, je třeba ke všemu přistupovat v naprosté svobodě a odpoutanosti.

Vděčnost

Vděčnost nás otevírá darům Boží milosti. Vděčností se obracíme od sebe samých a cele se obracíme k Pánu. Jsme otevřenější a vnímavější pro každý projev Boží lásky. Usilujme po celý život o pokornou vděčnost Bohu v lásce, chvalme ho a děkujme za všechna dobrodíní... Když našemu Pánu děkujeme, přitahujeme tak další, nové požehnání.

P O Z V Á N Í *na únor a březen*

Ve čtvrtek 6. února v 9 hod. hodin ráno proběhne (po mši u sv. Mikuláše) na faře **setkání Klubu seniorů**, na němž bude hostem František Hacker, zakladatel K.T.O. (Kamarádi táborových ohňů, česká trampská a country skupina), srdečně zveme.

Ve čtvrtek 6. února v 19 hod. zavítá do naší farnosti v rámci Zimních večerů ThLic. Tomáš Holub, Th.D. a v sále sv. Václava promluví na téma **Křesťanství a válečný konflikt**. Host je plzeňský biskup, bývalý vojenský kaplan, plukovník a zakladatel duchovní služby v Armádě ČR. Po přednášce bude prostor pro diskusi. Jste srdečně zváni!

Od úterý 11. února do června 2025 budou v naší farnosti probíhat **přípravy na biřmování**. Zveme všechny nebiřmované zájemce starší 15 let. Kdo byste se chtěli k přípravám připojit, napište e-mail na kancelar@farnostvrsovice.cz.

V neděli 23. února v 16.30 zveme srdečně děti a rodiče na vršovickou faru na **představení loutkového divadla**. Na programu je pohádka Unesená princezna.

V sobotu 1. března od 10.00 do 11.50 proběhne farní **bruslení na stadionu HASA**. Vstupné: dospělí 90 Kč, děti 40 Kč.

Od úterý 4. března začíná v rámci přípravy na biřmování 12týdenní **seminář Život v Duchu**. Semináře se mohou zúčastnit všichni, kdo budou mít zá-

jem. Setkávat se budeme vždy v úterý od 19. hod. v sále sv. Václava ke krátké modlitbě chval, katechezi a setkávání ve skupinkách. Přihlašovat se můžete přes naše webové stránky nebo osobně u Lucie Tutrové, kde je možné získat další informace. Těšíme se na vás!

VF

Pozvání do Dominikánské 8

Ve čtvrtek 13. února od 19.30 v Dominikánské 8 při klášteře sv. Jiljí vystoupí naše farnice Alžběta Matochová spolu s dalšími dvěma hosty v besedě na téma **Bohatství i břímě: čím platíme za péči o seniory?** Bližší informace na www.dominikanska8.cz

Tělesná obnova 2025

Tělesná obnova je (nejen) sportovní víkend, který tradičně trávíme společně, abychom se nepotkávali jen v kostele. Je určena pro všechny bez rozdílu: pro úplné i neúplné rodiny s dětmi (i velmi malými), dvojice i jednotlivce, prostě pro všechny, kdo chtějí prožívat farnost jako společenství. Pokud v rodině nebo v páru někdo do kostela nechodí, zveme vás všechny. Radi na akci uvítáme zkušené harcovníky i nové účastníky.

Letošní Tělesná obnova se uskuteční v termínu 20. – 23. 6. 2025 v Horním Poříčí. Pokud chcete jet s námi, poznamenejte si prosím tento termín do svých diářů. Stejně jako před rokem, plánujeme přes víkend sportovat a v pondělí vyrazit na Otavu. Jestliže nepojedete na vodu, je možné odjet již v neděli odpoledne.

Cena za ubytování a plnou penzi by měla zůstat stejná jako před rokem – cca 850 Kč (děti 3–12 let 470 Kč) za den, děti do 2,99 let zdarma bez nároku na lůžko a stravu. Přesnou cenu ještě upřesníme před akcí (v závislosti na dohodnuté stravě). Pokud by byl problém s výší ceny (zejména u rodin s dětmi, kde je pouze jeden člen výdělečně činný), je po dohodě možné zajistit finanční příspěvek.

Přihlašování přes webovou aplikaci bude oznámeno v květnu. Další podobnosti o Tělesné obnově naleznete v únorové Vinici z loňského roku – strany 10–11 (viz Web / život farnosti / Vinice – farní věstník).

*Za organizační tým Bětka Matochová
a Lída a Pavel Hobzovi*

BRUSLENÍ

1. 3. 2025, 10.00 – 11.45

stadion HASA.

Možnost půjčení bruslí na místě zajištěna.

Příspěvek na zaplacení pronájmu:

dospělí: 90 Kč, děti: 40 Kč

Posílejte na účet:

670100-2226905960/6210

Nebo QR kód.

PROSÍM DO ZPRÁVY PRO PŘÍJEMCE NAPIŠTE:

BRUSLENÍ, PŘÍJMENÍ, POČET DOSPĚLÝCH, POČET DĚTÍ

POŘAD BOHOSLUŽEB a další základní informace

neděle	8.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha),
neděle	10.30	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha; rodiny s dětmi)
úterý	18.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
středa	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
čtvrtek	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)
pátek	18.00	kostel sv. Václava (náměstí Svatopluka Čecha)
sobota	8.00	kostel sv. Mikuláše (Vršovické náměstí)

Svatost smíření / duchovní rozhovor

Příležitost k setkání s knězem a k svátosti smíření je vždy půl hodiny přede mší svatou v kostele sv. Václava (středa, neděle), nebo po dohodě s farářem.

Kontakty

Webové stránky farnosti

www.farnostvrsovice.cz

Čísla účtu farnosti

na provoz farnosti: 280828389/0800

Informační servis farnosti

(nedělní ohlášky, farní web a facebook, sekce „Pozvání“ ve farním časopise)

obstarává Věra Fritzová

☎ 776 221 477

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Farář Mons. Artur Matuszek, Th.D.

☎ 607 084 855

✉ farar@farnostvrsovice.cz

Výpomocný duchovní

P. RNDr. Mgr. Pavel Křížek

✉ pavel-krizek@volny.cz

Farní kancelář pro veřejnost

fara - Vršovické nám. 84/6 (u kostela sv. Mikuláše)

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Dary a finanční záležitosti – Ivona

Nováková

✉ yvonanovakova@email.cz

Matriky – Jana Biskupová

✉ kancelar@farnostvrsovice.cz

Vydává farnost u kostelů sv. Mikuláše a sv. Václava Praha-Vrsovice, www.farnostvrsovice.cz. Neprodejné, náklady na tisk hrazeny ze sponzorského daru a z vašich příspěvků. Vydání příštího čísla je plánováno na 2. 3. 2025, příspěvky dodejte nejpozději do pátku 21. 2. Kontakt: vinice@farnostvrsovice.cz, tel: 732 736 728. Šéfredaktor: Míla Müller ml. (MiM). Další autoři: Lukáš Duchek, Věra Fritzová (VF), Jana Gottwaldová, Pavel a Lída Hobzovi, Hana Kučerová Rechnerová, Bětko Matochová, Jan Růckl. Korektura: Alena Liškay Králíková. Sazba: Marcel Kukuczka.